

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.928 van 23 januari 2003
in de zaak A. 131.559/XII-3737.**

In zake :

1. Filip DEWINTER,
2. Steven VOLLEBERGH,
die woonplaats kiezen bij
advocaat E. Pison,
kantoor houdende te Strombeek-Bever,
Lakensestraat 41/6

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Economie en Wetenschappelijk Onderzoek,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Levert,
kantoor houdende te Brussel,
Louizalaan 149/22.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Filip Dewinter en Steven Vollebergh op 9 januari 2003 hebben ingediend waarin zij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek van onbekende datum, waarbij de verhuur van het congressenpaleis te Brussel voor een verkiezingsmanifestatie van het Vlaams Blok op datum van 9 maart 2003 aan de aanvragers, zijnde huidige verzoekers werd geweigerd” en van “de al dan niet op zich staande beslissing van de directie van het Paleis voor Congressen om de verhuur van het congressenpaleis te Brussel voor een verkiezingsmanifestatie van het Vlaams Blok op datum van 9 maart 2003 aan huidige verzoekers te weigeren”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring vorderen van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2003, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. Pison, die verschijnt voor verzoekers, en van advocaten N. Weinstock en P. Levert, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op het bij artikel 90 § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat eerste verzoeker zich aandient als degene die de “eindverantwoordelijkheid draagt voor de manifestaties van het Vlaams Blok”, als “fractieleider van het Vlaams Blok in het Vlaams Parlement”, “fractieleider van het Vlaams Blok in de gemeenteraad te Antwerpen” en “landelijk bekend politicus en politiek redenaar”; dat tweede verzoeker optreedt als “medewerker dienst organisatie Vlaams Blok” en stelt dat hij “de praktische verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van manifestaties en dus ook deze geplande manifestaties van het Vlaams Blok”;

Overwegende dat verzoekers met een telefax van 5 november 2002 op briefpapier van het “Vlaams Blok nationaal secretariaat-organisatie” “naar aanleiding van het telefonisch contact enkele dagen geleden” de “huur van de grote congreszaal + cateringzaal (Leopold II-zaal) op zondag 9 maart 2003” “bevestigen” en vragen de “nodige contracten voor deze reservatie” toe te sturen; dat niet wordt betwist dat deze zalen op die datum nog beschikbaar waren; dat de directeur deze aanvraag met een faxbericht van 5 november 2002 aan de bevoegde minister zendt verwijzende naar onderrichtingen die hij in verband met het Vlaams Blok in het verleden heeft ontvangen; dat de directeur daarbij vraagt naar de te volgen werkwijze met betrekking tot die aanvraag; dat met een faxbericht en aangetekend schrijven van 2 december 2002 verzoekers een gemotiveerd antwoord vragen voor 9 december 2003; dat zij in een aangetekende brief van 11 december 2002 opnieuw aandringen op een gemotiveerd antwoord, ditmaal voor 16 december 2002;

Overwegende dat de bevoegde minister met een brief van 20 december 2002 aan de directeur meedeelt een congres of welkdanige politieke manifestatie van het Vlaams Blok in het Paleis voor Congressen te weigeren; dat hij die beslissing motiveert onder verwijzing naar de artikelen 12 en 13 van de algemene verhuurvoorwaarden van het voornoemde Paleis en vraagt zijn beslissing mede te delen aan de instanties van het Vlaams Blok; dat met een aangetekende brief van 24 december 2002 de klantendienst van het Paleis der Congressen aan de tweede verzoeker meedeelt dat de bevoegde minister zijn weigering bekendgemaakt heeft om de bedoelde manifestatie te laten organiseren en deze “gerechtvaardigd” is overeenkomstig de voormelde artikelen 12 en 13, omdat “er een ernstige vrees [bestaat] volgens dewelke het congres in kwestie de veiligheid van personen en goederen, zowel binnen als buiten het gebouw, kan bedreigen” en “dit congres duidelijk [kan] dienen om ideeën te verspreiden die indruisen tegen de beginselen en grondregels van de democratie aangehaald in artikel 3 van de wet van 16 juli 1973 die de bescherming van ideologische en filosofische overtuigingen waarborgt;

Overwegende dat verzoekers niet enkel de Belgische Staat, maar ook het “Paleis voor Congressen” als tegenpartij hebben aangewezen; dat in de huidige stand van het geding moet worden aangenomen dat de bevoegde minister de in het geding zijnde beslissing heeft genomen en niet de Nationale Dienst voor Congressen; dat een aangestelde (“Anne Vandersyppe, customer service”) met de voormelde brief van 24 december 2002 met briefhoofd “Paleis voor Congressen” niets meer gedaan heeft dan de beslissing van de minister mede te delen; dat de vordering dienvolgens zonder voorwerp is wat de tweede bestreden beslissing betreft; dat om die reden en aangezien de voornoemde Dienst geen rechtspersoon is maar onderdeel van de Belgische Staat, deze terecht niet als afzonderlijke tegenpartij is aangewezen door het bevoegde lid van het auditoraat; dat dienvolgens de vraag van de verwerende partij om het “Paleis voor Congressen” buiten de zaak te stellen, zonder voorwerp is;

Overwegende dat de verwerende partij een aantal excepties opwerpt die de ontvankelijkheid van de vordering betreffen; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zouden zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoekers onder een opschrift “moeilijk te herstellen nadeel”, na hun hoedanigheid te hebben verduidelijkt, stellen hetgeen volgt :

“Overwegende dat het belang van verzoekers evident aanwezig en persoonlijk en direct van aard is; dat eerste en tweede verzoeker als verantwoordelijken organisatie belang hebben dat de manifestatie kan plaatsvinden; dat immers beide verzoekers de aanvraag tot huur, gericht aan het congressenpaleis persoonlijk ondertekend hebben; dat zij dan ook beiden rechtstreeks geraakt worden door de beslissing van de minister tot weigering van een politieke meeting in een publieke zaal;

Dat eerste verzoeker als politicus alleszins verhinderd wordt op een normale wijze een politieke bijeenkomst te houden en aldus verhinderd wordt op een normale wijze steun te verwerven voor een volgende verkiezing;

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat met het zicht op de federale verkiezingen van 18 mei 2003 de nationale verkiezingsmeeting enerzijds het sluitstuk van 4 jaar acties en manifestaties en parlementair oppositiewerk vormt en anderzijds het startsein is voor de militanten en mandatarissen om de sprint in laatste rechte lijn naar de verkiezingen aan te zetten;

Overwegende dat de zaal voor de meeting dan ook niet louter willekeurig wordt gekozen maar aan een aantal voorwaarden dient te voldoen;

Dat ten eerste, verzoekers een zaal nodig hebben met voldoende capaciteit, aangezien het Vlaams Blok altijd volle zalen trekt, zeker in verkiezingstijd; dat de Albert I-zaal (capaciteit 1200 stoelen) in combinatie met de Leopold II-zaal (capaciteit 1500 mensen voor receptie) één van de grootste is in Brussel;

Dat ten tweede, ook de nationale en internationale uitstraling van de zaal van groot belang is;

Dat ten derde, de centrale ligging in het hart van Brussel van belang is omwille van organisatorische redenen en de gemakkelijke bereikbaarheid voor de deelnemers;

Overwegende dat de beslissing tot weigering van de Minister dan ook niet alleen organisatorische problemen veroorzaakt voor de organisatoren; dat immers de Minister ook niet in staat blijkt een gelijkwaardige zaal met gelijkaardige voordelen als de hierboven vernoemde in de plaats te stellen;

Overwegende dat bovendien de motivering van de weigeringsbeslissing het Vlaams Blok in het algemeen en eerste verzoeker als kopstuk van die partij in het bijzonder blameert;

Dat nl. door de motivering van de weigering 'dat er een ernstige vrees bestaat volgens dewelke het congres in kwestie de veiligheid van personen en goederen, zowel binnen als buiten het gebouw, kan bedreigen en dit congres duidelijk kan

dienen om ideeën te verspreiden die indruisen tegen de beginselen en grondregels van de democratie aangehaald in artikel 3 van de wet van 16 juli 1973 die de bescherming van ideologische en filosofische overtuigingen waarborgt', de minister en/of het Congressenpaleis zonder enige grond de geloofwaardigheid schaadt van eerste verzoeker als kandidaat voor een wetgevende verkiezing;

Dat uiteraard vooral voor eerste verzoeker als één van de kopstukken van het Vlaams Blok de weigering van Minister omwille van het (volgens verweersters althans) ondemocratische karakter van het Vlaams Blok (en zeker het goedschiks aanvaarden ervan) tot een ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van eerste verzoeker leidt;

Overwegende dat, gesteld dat de rechtstreekse schadelijke impact van de bestreden beslissing op de campagne en dienvolgens op het verkiezingsresultaat niet weerhouden zou kunnen worden, quod non, de morele schade toegebracht aan een politicus op zich reeds voldoende is”;

Overwegende dat eerste verzoeker, althans in de huidige stand van de procedure, als mandataris van een politieke partij er persoonlijk belang bij kan hebben om een door hem voor een bepaalde manifestatie gewenste locatie in huur te verkrijgen en dat hij zelfs een nadeel kan lijden, nu hem die mogelijkheid wordt ontzegd; dat om de gevraagde schorsing te kunnen verkrijgen, echter ook nog moet worden aangetoond dat dit nadeel voor hem persoonlijk ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat te dezen uit de nood aan een zaal met voldoende capaciteit op zichzelf niet meteen kan worden afgeleid dat eerste verzoeker door de aangevochten weigering helemaal niet meer in een grote zaal het woord zal kunnen voeren; dat ook niet concreet wordt aangegeven waarom voor eerste verzoeker persoonlijk het van het grootste belang is juist te Brussel te kunnen optreden op een verkiezingscongres, nu hij in de eerste plaats gewag maakt van zijn mandaten als Vlaams volksvertegenwoordiger en als gemeenteraadslid te Antwerpen en slechts zijdelings spreekt van “eerste verzoeker als kandidaat voor 'een' wetgevende verkiezing”; dat gelet op de in het vooruitzicht gestelde verkiezingen voor een nieuw federaal parlement op 18 mei 2003, het in elk geval nog mogelijk moet zijn hetzij te Brussel, hetzij in een andere gemeente, die eveneens gemakkelijk bereikbaar is, nog in de aanloop naar de verkiezingen de beschikking te krijgen over een grote ruimte teneinde op het beoogde congres het woord te kunnen voeren; dat aldus ook de “organisatorische problemen” waarvan eerste verzoeker gewag maakt, en die enkel zijn persoonlijke problemen kunnen zijn, dienen te worden gerelativeerd; dat het aangevoerde nadeel op dat punt niet als ernstig of moeilijk te herstellen overkomt;

Overwegende dat volgens het verzoekschrift voorts “de motivering van de weigeringsbeslissing het Vlaams Blok in het algemeen en eerste verzoeker als kopstuk van die partij in het bijzonder blameert”, zijn geloofwaardigheid schaadt en schadelijke impact zou hebben op “de” campagne en op “het” verkiezingsresultaat; dat vooreerst het geding niet voor de feitelijke vereniging Vlaams Blok wordt gevoerd; dat met het nadeel dat die vereniging eventueel zou lijden derhalve geen rekening wordt gehouden; dat vervolgens, in zoverre zelfs nog wordt aangenomen dat de motivering van de bestreden beslissing mede eerste verzoeker persoonlijk viseert en hij het hier heeft over een verkiezingscampagne die hij voor zichzelf wil voeren, het wettelijk vereiste moeilijk te herstellen nadeel uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf, en niet uit haar motivering dient voort te vloeien;

Overwegende, wat de tweede verzoeker betreft, dat in de aangehaalde nadeelsbeschrijving niet wordt aangetoond op welke wijze hij -als medewerker binnen een partij, een feitelijke vereniging, die echter niet voor die vereniging, maar in persoonlijke naam blijkt op te treden- door het niet kunnen beschikken op een bepaalde datum van een bepaalde locatie, persoonlijk een nadeel lijdt dat te onderscheiden is van datgene dat mogelijkerwijze de feitelijke vereniging dreigt te ondergaan, laat staan dat is aangetoond dat het ernstig of moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat aldus niet aan de aan de derde door het voormelde artikel 17 vereiste schorsingvoorwaarde is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drieëntwintig januari 2003, door :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.